

ΤΑ ΒΟΥΡΛΑ ΦΥΤΡΩΝΟΥΝ ΣΤΟ ΒΟΥΡΚΟ

Vol.2

Την Τρίτη 13 Δεκέμβρη και την Τετάρτη 14, φοιτητές και φοιτήτριες της πληροφορικής αποφάσισαν να καταλάβουν δύο άδειους αχρησιμοποίητους χώρους με σκοπό τη στέγαση των πολιτικών εγχειρημάτων τους. Ο πρόεδρος της σχολής ΠΑΣΧΑΛΗΣ ξεκινάει σε χρόνο dt μια εκστρατεία εναντίον αυτών των κινήσεων, συγκαλώντας γενική συνέλευση του τμήματος και τελικά καταλήγει στο να κάνει lock out μιας και «το τμήμα δέχτηκε εισβολή»!!!!

Η εκστρατεία φυσικά είχε και μια δόση διασποράς ψευδών ειδήσεων (προφανώς από τον ίδιο τον πρόεδρο) για πιθανη επέμβαση της αστυνομίας στη σχολή. Ο πρόεδρος επιθυμεί όλα αυτά να μαθευτούν στους φοιτητές στέλνοντας mail με ό,τι εχει προηγθεί στη σφαίρα της αλήθειας και ό,τι εχει σκαρφιστεί στη σφαίρα του ψέματος. Έτσι από mail (και ένα κείμενο επιπέδου ιντερνετικής φυλλάδας) μαθαίνουμε οτι κάποιοι καθηγητές δεν μπορούν να εκτελέσουν τα μαθήματά τους (λογικό εφόσον ο χώρος που καταλήφθηκε είχε μέσα 2 μπογιές και μια μπαντανόβζουρτσα, και χωρίς αυτά μάθημα δεν κάνεις) και ότι το τμήμα πληροφορικής δεν αποδέχεται αναρχικά/αντιεξουσιαστικά στέκια. Μερικές μέρες πριν γελάγαμε με ενα αντίστοιχο mail του προέδρου του τμήματος Φυσικής Τετράδη, που μέσα σε ένα ανάλογης ποιότητας κείμενο ζητούσε από τους φοιτητές του τμήματος να σπάσουν την κατάληψη του αυτοδιαχειριζόμενου κυλικείου με σκοπό να το αναλάβει κάποιος εργολάβος. Παρόμοιο κωμικοτραγικό γεγονός είχαμε πάλι στις 14 Δεκέμβρη όπου ο πρόεδρος της Νομικής κλείνει την σχολή επειδή θα γινόταν εκδήλωση με επικοινωνία με τον Δ.Κουφοντίνα.

Προφανώς οι ίδιοι (και άλλοι που δεν θα τους πιάσουμε τώρα στο στόμα μας) πρόεδροι δεν ενοχλήθηκαν εδώ και τόσα χρόνια από τους χώρους που λυμαίνονται μαφιόζοι (εργολάβοι και μη) μέσα στο πανεπιστήμιο, δεν ενοχλήθηκαν από ολόκληρα σπίτια που εχουν παραχωρηθεί σε "φύλακες" της πανεπιστημιούπολης οι οποίοι -πρωτεργάτες αντίστοιχων εκκενώσεων στο παρελθόν- μπάζωναν παράνομα τη πανεπιστημιούπολη. Δεν ενοχλήθηκαν από εργαστήρια που δεν τηρούν τις συνθήκες ασφάλειας για τους εργαζόμενους και τους φοιτητές (βλ. παρολίγο θάνατος του ταριχευτή στην ιατρική, επικίνδυνα και τοξικά υλικά στη φαρμακευτική) ή εργαστήρια που τρέχουν project για την ελληνική αστυνομία και το στρατό. Δεν έκλειναν τις σχολές όταν οι καθαρίστριες απολύονταν (αφού προηγουμένως είχανε μείνει ένα χρόνο απλήρωτες) και τα πανεπίστημα θύμιζαν (και κυριολεκτικά)

βιθρο και δεν τις έκλειναν όταν οι μισοί υπάλληλοι του πανεπιστημίου απολύοντουσαν. Αντιθέτως ήταν πρωτοπόροι στο σπάσιμο κάθε απεργίας και κάθε κινητοποίησης απέναντι στο ζόφο που τα αφεντικά μας ετοιμάζουν.

Πριν δυο χρόνια είκαμε αναγκαστεί να βγάλουμε μια αφίσα με τον ίδιο τίτλο εξ 'αιτίας του πραγματικού βόθρου που επικρατούσε τότε στην πληροφορική. Ήταν μια στιγμή που μας ανάγκασε και συγκεκριμένα μια γενική συνέλευση του φοιτητικού συλλόγου, όπου οι εκλεκτοί μας συνάδελφοι εξέφρεζαν απροκάληπτα την πρόθεσή τους να πατήσουν πάνω σε όποιο πτώμα τους εμπόδιζε στο δρόμο προς την καριέρα τους. Τότε γλείφανε τον πρόεδρο της σχολής (sic) ζητώντας του συγνώμη για λογαριασμό όσων είχαν καταλάβει τον server του εκπα κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας του Νίκου Ρωμανού. Σήμερα οι ίδιοι τύποι (ενδεχομένως και καινούργια αντιδραστικά στοιχεία) της πληροφορικής αγανακτούν με την κατάληψη χώρου για στέγαση πολιτικών εγχειρημάτων στη σχολή και για άλλη μια φορά γλείφουν τον πρόεδρο.

Το είκαμε πει και τότε, το λέμε και σήμερα. Όλα αυτά είναι φαινόμενα μιας βαθύτερης κατάστασης που υπάρχει στις σχολές, οπότε ούτε «ξαφνιαζόμαστε» με το βόθρο - ούτε τον «συγχωρούμε» για λόγους βλακείας. Εδώ και πολλές δεκαετίες μέσα στα πανεπιστήμια (όπως και σε κάθε χώρο κοινωνικής δραστηριότητας) υπάρχουν οι δυνάμεις εκείνες οι οποίες τάσσονται ανοιχτά με τα συμφέροντα των αφεντικών /πρυτάνεων /διοικήσεων /αστυνομίας, έχοντας φάει το παραμύθι ότι «κοιτώντας τη δουλίτσα μου και γλείφοντας κώλους θα προκόψω» ή με σκοπό κάποιο είδος άμεσης απολαβής. Αυτές οι δυνάμεις μέσα στα πανεπιστήμια εκφράστηκαν μέσω του κυνικού σταρχιδισμού, του παρτακισμού, της ιδιώτευσης και της ρουφιανιάς.

Με αφορμή την «αγάπη τους για τη σχολή» δεν δίσταζαν να σαμποτάρουν αγώνες, να υπονομεύσουν τους εργαζομένους να ζητάνε την πλήρη

εντατικοποίηση των σπουδών. Κάποτε όλος αυτός ο βόθρος κρυβόταν πίσω από τη δαπ και τη πασπ. Για χρόνια ολόκληρα το κράτος πλήρωνε για να δημιουργούνται αυτοί οι στρατοί μέσα στα πανεπιστήμια, πλήρωνε για να προάγουν την ιδεολογία της καριέρας, πλήρωνε για να στηρίζουν τα δικά τους κατεστημένα μέσα στους καθηγητές, πλήρωνε έτσι ώστε αυτοί οι φορείς να αβαντάρουν το κάθε μαγαζί που ήθελε να βγάλει κέρδος μέσα στις σχολές, πλήρωνε για να μπορεί να υπάρχει ένα σύνολο που να στηρίζει το κάθε νέο νόμο-πλαισίο, τα δίδακτρα, τις διαγραφές, τη τζάμπα εργασία, την εντατικοποίηση, τον εργασιακό μεσαίωνα μέσα και έξω από τις σχολές.

Όταν η παραμύθια της δαπ και της πασπ αναπόφευκτα τελείωσε, τα δίποδα σκουπίδια (και οι πολιτικοί τους απόγονοι) κατέβασαν την ταμπέλα δαπ/πασπ και φόρεσαν την ταμπέλα «ανεξάρτητοι» - «ακομμάτιστοι». Τόσο ανεξάρτητοι είναι λοιπόν που στηρίζανε το νόμο διαμαντοπούλου, που σπάσανε καταλήψεις, που σαμποτάρανε στην πράξη την απεργία των διοικητικών. Τόσο ακομμάτιστοι είναι που κατά διαβολική σύμπτωση λένε ό,τι ακριβώς λέει και ο Πρετεντέρης, ο Πορτοσάλτες, ο Μπογδάνος και λοιποί μαιντανοί, ενώ ταυτόχρονα οι κυβερνήσεις εκδηλώνουν τη λατρεία τους προς αυτήν τη "νέα γενιά που δημιουργεί".

Στην πληροφορική δεν υπάρχει απλά ένα μάτσο από φυτά, υπάρχει ενας πιστός στρατός που στηρίζει τη διοίκηση του τμήματος κατά παραγγελία του προέδρου.

Υπάρχει ένα μπλοκ συνειδητοποιημένων κανίβαλων που εχουν αποστολή να πατήσουν πάνω στους διπλανούς τους για το προσωπικό τους συμφέρον.

Υπάρχει μια παράταξη που ονομάζονται «ανεξάρτητοι» και στηρίζουν πολιτικά και υλικά τη τάξη των αφεντικών, με λίγα λόγια ανήκουν ξεκάθαρα

στο κόμμα της κυρίαρχης ιδεολογίας.

Η όλη τους δραστηριότητα το μόνο που ζητάει είναι να υπάρξει ένας κόσμος όπου όλοι και όλες να παρακαλάμε να δουλεύουμε περισσότερο απ'όσο ήδη δουλεύουμε, να ζητιανεύουμε για λιγότερα λεφτά από όσα ήδη παίρνουμε, να ζητάμε να έχουμε λιγότερο χρόνο από όσο ήδη μας περισσεύει και όλα αυτά για να υπάρχει «ανάπτυξη στο τόπο» δηλαδή για να πλουτίζουν και άλλο τα αφεντικά μας.

Στην πραγματικότητα αυτές τις απόψεις τις εκφράζουν σήμερα σε πλήρη συγχρονισμό με τους «θεωρητικούς» τους (βλ. Μπογδάνο) και αυτές οι απόψεις βρωμάνε φασισμό. Ο δικός τους φασισμός δεν έχει το μουστάκι του χιτλερ και δεν λεγεται ναζι, δεν έχει τις καράφλες και τους μαιάνδρους της χρυσής αυγής, δεν έχει τις γραβάτες των πολιτικών. Ο δικός τους φασισμός είναι αυτός της κυρίαρχης τάξης, που εχει το μανδύα του «ανεξάρτητου φοιτητή» και τον πολεμάμε όσο και τους υπόλοιπους.

Μέσα σε αυτές τις σχολές (ή αλλιώς βιομηχανίες χρήσιμων ηλιθίων) υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που αρνούνται να γίνουν πρόβατα και κιμάς για τα αφεντικά. Που επιλέγουν να οξύνουν την κριτική τους σκέψη και να αμφισβητούνε τα σχέδια των από πάνω βλέποντας πως η θέση τους και τα συμφέροντά τους είναι σε μια διαρκή σύγκρουση με τα αφεντικά.

Ξεκάθαρα για άλλη μια φορά και με το ίδιο πείσμα στηρίζουμε απόλυτα αυτους τους ανθρώπους και τις δομές τους. Αναγνωρίζουμε την κοινή μας θέση και μοίρα. Οργανωνόμαστε αυτόνομα και ταξικά, οξύνουμε τα μυαλά μας, σπάμε τους διαχωρισμούς μεταξύ μας.

Πολεμάμε τα φυτά γιατί ο αγώνας εναντίον τους είναι αγώνας ΤΑΞΙΚΟΣ.

**Τιμή σε όσους στέκονται
κόντρα στους Κανίβαλους
και τα αφεντικά τους,
ακόμα και στις βρώμικες
εποχές.**

